

Лара Вукојчић, 2/3

Ош „, Јован Миодраговић“, Београд

„Страх од књиге“, Сузана Тамаро

Читање је авантура живота

ТЕМА КЊИГЕ: Леополдов страх од књиге, бег од куће и сусрет са слепим старцем који му открива лепоту читања.

ОСОБИНЕ ЛИКОВА:

Леополд: није волео да чита књиге, волео је само спорт, стално је сањао нека чудовишта из књига, био је решен да побегне од куће, сакривао се у аутобусу бежећи, нема идеју где ће побећи, изгубљен на непознатом месту, уживао је у посматрању патика у тржном центру, бирао је најомиљеније, постидео се, али лаже продавачицу, побегао је у страху у парк, лута разигран али незадовољан, гладан, сусреће старца, двоуми се да ли да бежи или да остане, стиди се пред старцем који га је прозрео, добар слушалац, задивљен и уплашен, зачуђен што старац није прочитао књигу, очаран стрчевом причом, налази место у књизи где је старац престао да чита, плаче, не види слова, није имао храброст да каже да је побегао, добија наочаре и чита радо, открива свет читања и ужива али и даље трчи, прича са старцем о књигама, открива праву истину о старцу, али му не замера.

Родитељи: били су упорни да га натерају да чита, забринуте за сина који није желео да чита, нису испуњавали његове жеље, већ су стално куповали књиге како би заволео читање, уплашен кад је нестао, пресрећни када се вратио, разумни, постиђени, зачуђени, љубазни према старцу, брижни, набавили му наочаре,

Слепи старац: слеп, љубопитљив, мудар, маштовит, авантуриста, измишља приче да би скренуо пажњу дечаку, не жали за својим животом, поново би га проживео, даремљив – води дечака на ручак, старац једино жали што није довршио читање књиге, препричава књигу, љубазно га је испратио, родитељима указује на дечаков проблем с видом, задовољан што је помогао дечаку и стекао пријатеља са којим радо прича о књигама и животу. признаје да је ноћни портир, да је лагао о својим авантурама, али да је много читао.

ПОРУКА: Онај ко чита обиђе цео свет. А онај ко не чита као да ништа није урадио у свом животу.

МИШЉЕЊЕ: Допада ми се што је дечак на крају схватио да треба да чита и да нам књиге помажу да проширујемо своју машту, да будемо паметнији и бољи. Онај који не чита књиге као да ништа није видео у животу. Старац је био добар и хтео је дечака да приволи да чита, па га је и слагао, само да га намами на читање. Дечак је имао страх од читања зато што је био кратковид и у ствари није ни видео шта чита. А кад је добио своје наочаре сваког дана је све више и више читао. Схватио је да дека који му је причао о „својим“ авантурама, у ствари све то прочитао у књигама.

Моје мишљење је да је дечак уместо што је побегао од куће, требало да са својим родитељима поприча о свом проблему. Требало је да каже, да кад чита слова „играју“ пред њим. Родитељи би га лепо саслушали и решили тај проблем. У свему томе је добро то, што је упознао мудрог старца, који му је помогао да заволи и читање књига и да открије свој проблем.

У животу може да нам помогне неко ко је mudar, доброг срца, брижан, добронамеран, пун љубави, искусан, а то може да буде неко ко нас не познаје.

Од проблема не можеш да побегнеш, већ треба да га решиш, разговарајући са родитељима, пријатељима и са самим собом. Решавање проблема нам помаже да олакшамо себи живот.

Лара Вукојчић, 2/3

Ош „Јован Миодраговић“

Београд

учитељица: Снежана Вучићевић

телефон: 064 472 0549

Мејл: